

ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΟΥΝ

Μη κυβερνητικές οργανώσεις, εργαζόμενοι με φωσφόριζε τζάκετ, καλοθελητές φιλόνηρωποι, μπάτσοι, συρματοπλέγματα, ατέλειωτες σκηνές. Ασφάλεια, προστασία και εγκλωβισμός για πολλές χιλιάδες, μετανάστριες και μετανάστες σε έναν χώρο κράτησης που υποτίθεται είναι «κατάλληλος για απομόνωση» μόλις 2000 ανθρώπων. Το κέντρο κράτησης στη Μόρια της Μυτιλήνης λοιπόν, άρχισε να κατασκευάζεται το 2015 (παράλληλα με τον φράχτη του Έβρου), προκειμένου να λειτουργήσει ως κέντρο υποδοχής, ταυτοποίησης αλλά και απελάσεων για δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους που πέρασαν τα σύνορα στην προσπάθεια τους για ένα καλύτερο αύριο. Οι ανάγκες της ελληνικής και της ευρωπαϊκής διαχείρισης των μεταναστών, δημιουργούν μία «υπέροχη ατμόσφαιρα», όπου τα χαμόγελα της φιλανθρωπίας συμπλέουν αρμονικά με τους χώρους απομόνωσης και θανάτων από το κρύο. Φτιάχνουν σημεία απομόνωσης και ακινητοποίησης, όπου τα πλήθη των στρατιωτικών δυνάμεων εξασφαλίζουν την εθνική κυριαρχία παράλληλα, με τη φύλαξη της περισσευούμενης εργατικής δύναμης. Εκεί που χιτίζεται άλλο ένα ακραίο παράδειγμα απαξίωσης σε σχέση με όλους όσους περισσεύουμε μπροστά στις ουρές του Ο.Α.Ε.Δ, στα προγράμματα που μας βαφτίζουν ωφελούμενες, στα ένσημα που δεν μας κολλάνε ή στα φάρμακα που δεν μας δίνουν, στις άδειες παραμονής που δεν ανανεώνονται για κάποιους από εμάς χωρίς εκατοντάδες ευρώ.

Τη Δευτέρα 17 Ιουλίου του 2017, με αφορμή τόσο τις καθυστερήσεις σε σχέση με το άσυλο, όσο και λόγω των απαράδεκτων συνθηκών που επικρατούν στο κέντρο κράτησης της Μόρια, οι μετανάστες εντείνουν τις διαμαρτυρίες αποκλείοντας για άλλη μία φορά την Ευρωπαϊκή υπηρεσία ασύλου. Η διαμαρτυρία κατέληξε στον αποκλεισμό του δρόμου έξω από το camp, κάτι που οδήγησε στην επίθεση των αστυνομικών δυνάμεων. Ώρες μετά τον κατευνασμό της έντασης, τα ΜΑΤ εισέβαλαν στο εσωτερικό του κέντρου κράτησης και πραγματοποίησαν επιχείρηση σκούπα, ξυλοκοπώντας εκατοντάδες και συλλαμβάνοντας δεκάδες με κριτήριο απλά το χρώμα του δέρματος, κυρίως Αφρικανούς μετανάστες.

8 μήνες μετά, 35 διωκόμενοι αναμένεται να παραπεμφθούν στο μικτό ορκωτό δικαστήριο Χίου στις 20 Απριλίου, κατηγορούμενοι για πολλά και διαφορετικά αδικήματα εξαιτίας της κοινής τους αντίδρασης. Η μεταφορά της δίκης από τη Λέσβο στη Χίο, κάνει αδύνατη την παρουσία αρκετών από τους μετανάστες που βρίσκονται φυλακισμένοι σε διαφορετικά σημεία της ελλαδικής επικράτειας, όπως επίσης και των μαρτύρων-μεταναστών που οφείλουν να παραμένουν στην περιοχή που εξετάζονται τα αιτήματα ασύλου τους.

Λίγους μήνες πριν την εξέγερση της Μόρια και κάμποσα χιλιόμετρα μακριά, την Τετάρτη 31 Μαΐου 2017, στη Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής Πέτρου Ράλλη, 8 μετανάστες συλλαμβάνονται ύστερα από επίθεση που δέχτηκαν από τους μπάτσους μέσα στα κελιά τους. Η αφορμή για την επίθεση ήταν ότι οι μετανάστες ζητούσαν να επικοινωνήσουν με τον διευθυντή ώστε να ενημερωθούν για την εξέλιξη της κράτησης τους, όντας ήδη 8 έως 10 μήνες κρατούμενοι σε διοικητική κράτηση. Η απάντηση των μπάτσων στο απλό αυτό αίτημα ήταν να τους ξυλοφορτώσουν άγρια, με αποτέλεσμα να μεταφερθούν και οι οκτώ στο νοσοκομείο βαριά χτυπημένοι. Στη συνέχεια, για τη συγκάλυψη του ξυλοδαρμού, οι μπάτσοι αμέσως έστησαν δικογραφία εναντίον τους, στην οποία τους κατηγορούν για απόπειρα απόδρασης. Στη συνέχεια, το Υπουργείο δικαιοσύνης φρόντισε να διασκορπίσει τους κατηγορούμενους μετανάστες σε φυλακές σε όλη την ελλαδική επικράτεια, με αποτέλεσμα τόσο να τους απομονώσει, όσο και να τους στερήσει την επικοινωνία τους με δικηγόρους.

Από την άλλη η εξέγερση του Ιουλίου στη Μόρια, όπως και η εξέγερση της 19ης Νοεμβρίου, συνεχίζει να αποδεικνύει, ότι όσο η αθλιότητα των κέντρων κράτησης συνεχίζεται, τόσο θα συνεχίζονται και οι εξεγέρσεις εντός τους. Το κέντρο κράτησης γυναικών του Ελληνικού, οι κρατούμενοι της Αμυδαλέζας και της Πέτρου Ράλλη μας δείχνουν ότι ο αποκλεισμός και η καταστολή του «πλεονάζοντος» πληθυσμού, αποτελούσε και θα συνεχίσει να αποτελεί ένα διαρκή στόχο για το ελληνικό κράτος εν μέσω κρίσης. Παράλληλα ο διαχωρισμός του σώματος των μεταναστών με βάση την παροχή δικαιωμάτων ανάλογα με τη χώρα προέλευσης και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που μπορεί να φέρει ο καθένας και η καθεμία, κάνει όλο δυσκολότερη την δημιουργία κοινοτήτων ντόπιων και μεταναστών που θα διεκδικούν τόσο την μη περαιτέρω υποτίμηση των μεταναστριών, όσο και τη συνολική μας ανατίμηση.

Καμία δίωξη στους 35 + 10 μετανάστες για την εξέγερση στη Μόρια
Καμία δίωξη στους 8 της Πέτρου Ράλλη

Μικροφωνική : Τρίτη 17 Απριλίου 2018 στις 19.00, στην Καμάρα
Πορεία : Πέμπτη 19 Απριλίου 2018 στις 18.00, στην Καμάρα

ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ
ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

Φάμπρικα ★Υφανέτ
Ομήρου & Περδίκκα γωνία, Κάτω Τούμπα, Θεσσαλονίκη

Ανοιχτή Συνέλευση κάθε Τρίτη στις 21:00
contact@yfanet.net